

好きって
Say "I love you".
いいなよ

Mondd, hogy „Szeretlek” írta: Daisetsu

Mondd, hogy „Szeretlek”! Egy szó, amit bárki szívesen hallana egy fontos személytől, egy kiszemeltjétől vagy a szerelmétől. Sokan nem is gondolnák azt, hogy a szerelem olykor a legváratlanabb pillanatban éri el az embert, s bolondítja meg. A következő film – amiről beszélni szeretnék – is ezt a jelenséget mutatja be. Tachibana Mei sosem tartotta magát szép lánynak és sosem volt igazán dolga a szerelemmel, míg nem...

Egy kis általános tudnivaló

Filmünk alapját Hazuki Kanae mangaka munkája inspirálta, az azonos című – japánul – *Suki tte li na yo!* manga. A képregény jelenleg az 51. fejezetnél tart, magyarra az Anime Series HUN-Subs fordítja (jelenleg a 35. fejezetnél tart a fordítás). A manga műfajilag több részre is bontható, van itt vígjáték, dráma és romantika, illetve nagyon sok csajos dolog a ruháktól kezdve a sminkelésen át a fodrászatig.

A live action elég hosszú, de mégsem tudott mindent magába belezsűfolni a mangából. Ezért is írtam a műfajhoz csak a romantikát, mert a film nagyon az érzelmekre helyezi a hangsúlyt, így nagy kerülvél elhagyja a humort az alkotásból és a drámát is csak visszafogottan használja fel. Ennek ellenére is ebből a live actionból viszonylag mindent kihoztak, amit tudtak. S ez a rajongók számára már most – a cikkem elején is – megkönnyebbülésre adhat

okot. Korábban már írtam live actionokról cikkeket (pl.: *Ichu the Killer*, *Prison School*), s szerintem kijelenthetem, hogy ezúttal is egy jó mangafeldolgozást hoztam el nektek, ami biztosan ideális lesz azoknak, akik főleg a shoujo műfajt kedvelik.

Storymode - Aki nem ismerné...!

Tachibana Mei középiskolás éveit tölti: unalmas hétköznapiok, diákmunka, tanulás és semmi más. Éldegéli életét, semmilyen esemény nem zökkenti ki a monoton napok sűrűjéből, amik egy kis szint vinnének a kamaszkorába. A fiúk sosem

„...a film nagyon az érzelmekre helyezi a hangsúlyt, így nagy kerülvél elhagyja a humort az alkotásból és a drámát is csak visszafogottan használja fel.”

érelklödtek íranta igazán és még barátai sincsenek. Mei így diáktársai számára csak egy antiszociális, magába zárkózott lány, akit nem érdekel semmi. Ebből kifolyólag a leány nem ússza meg a kínos és csípős megjegyzéseket, s olykor a tényleges fizikai piszkálásokat. Egyik ilyen alkalomnál az egyik diáktársa azt találta viccesnek, ha Mei szoknyája körül „lófrálhat”. Főhősnőnk ezt már nem tűrheti, belerúg egy jó nagyot a szekálójába! Vagy mégsem? Hát nem, ugyanis véletlenül a sulis legdögösebb pasiját – név szerint Kurosawa Yamatot – rúgja képen, ami után (ahogy azt egy shoujo alapú történettől várhatjuk) rögtön felfigyel Meire, és erősen érdeklődni kezd íranta. Így kezdődik antiszoc és álom fiú szerelmi párharca, természetesen már a film első felében Mei elfogadja Yamatot.

...és aki ismeri...

A Say „I love you” mangája több történet-százból áll, s nagyjából, amit az anime feldolgoz, azt feldolgozza a film is. Így a legfontosabb történet-szálakat belerakták a filmbe: Mei és Aiko konfliktusa, Megumi Yamato iránti rajongása, Kei szerelmi háromszöge. A megvalósítás szempontjából a film semmiben sem különleges. Iskola, karaoke bár, könyvesbolt... semmilyen jellegzetes helyszíne nem volt a mangának/animének, amit pontosan le kellett volna másolnia a live actionnek, így viszonylag könnyű volt „összedobni” ezt a filmet. De ha a terek nem fontosak, akkor a szereplők? Az ő megvalósításuk is jól sikerült – mondjuk nem is voltak túl bonyolult

külsővel megáldva –, de itt az egyik kulcsfigurával nekem gondjaim támadtak: Mei. A főszereplő lánykánk nagyon nem hasonlít az eredeti Meire. Mei egy nagyon vékonyka csajszi az eredeti feldolgozásban, a filmben viszont egy kicsit ducibb – testre és arcra is. Lehet csak nekem nagyok az igényeim, de szerintem Mei karakteréhez jobb színészt is találhattak volna. Alakítás szempontjából kivételalóm nincs, csupán a külső jellemzőivel van némi problémám. (Lehet a női nézőket ez kicsit sem zavarja.)

Milyen ez a film?

A film hossza elfogadható. Kis híján 2 órás lett, de ennyi játékidőre mindenképp

pen szükség volt ahhoz, hogy ne kapjunk valami elkapkodott slice of life szemetet. A Mondd, hogy „Szeretlek!” egy kellemes, jól összerakott – teszem hozzá: TÉNYLEG nem túl bonyolult – live action adaptáció. S amennyire egyszerű ez a film, annyira jó is!

A díszletek, jelenetek, karakterek a helyükön vannak, a történetben kulcsfontosságú részekbe nem csúfítottak bele, így a cselekmény pontos és élvezhető. Természetesen néhány extrát ez a live action is adott (pl.: a bevezetés), de ezen nem fog sok múlni.

Ugyanakkor a live action legnagyobb érdeme az érzelmekben rejlik. Nagyon jól táplálja nekünk a romantikát, néha könynyeket csalva a szemünkbe. Hasonló témában sokkal ismertebb az Ao Haru Ride live actionje, de ha rám hallgattok, akkor inkább EZT nézzétek meg, mert ez sokkal jobb! (És rövidebb is!)

Összegzés

A Mondd, hogy „Szeretlek!” az egyik legjobb romantikus anime, amivel én találkoztam. Ehhez a mangához és animéhez egy szuper live actiont kaptunk, ami remek kiegészítést nyújt. Ugyanakkor ha nem adaptációként, hanem egyszerű filmként tekintünk erre a darabra, még úgyis megállja a helyét, mert ahhoz, hogy szórakoztasson ez a mű, az alaptörténet ismerete sem szükséges. Jó filmnézészt kívánok előre is!

Év: 2014

Eredeti mű:
Hazuki Kanae

Rendező:
Hyuga Asuka

Főszerepben: Kawaguchi Haruna (Mei),
Fukushi Sota (Yamato)

Műfaj: romantikus

Korhatár: +12

Hossz: 103 perc